

maalet i Debatten, selv om andre ikke vare belavede paa at svare paa hans Udtalelse.

Jeg skal dernæst udtale mig lidt om Sagen angaaende Flakkebjerg. Den Bunke Papirer, jeg her holder i Haanden, indeholder Forhørene. Det er en Bunke, det tager Tid at gennemgaa, men den er interessant, skal jeg indrømme. Jeg har forsøgt at pløje den igennem, det bedste jeg kan. Jeg sagde, at hele denne Bunke laa til Gennemsyn for Medlemmerne, saa de kunde sætte sig ind i den. Og det tror jeg, de vilde gøre vel i. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at gøre det, selv om det koster noget Arbejde. Det lønner sig dog altid at faa god Besked. Jeg sagde, at angaaende dette Spørgsmaal vilde jeg udtale mig kort af den Grund, at naar jeg som Ordfører skulde staa og prædike over 44 Ændringsforslag, tog det nogen Tid. Derfor udtalte jeg mig ret kort, men jeg sagde dog min Mening. Jeg sagde, at det Indtryk, jeg havde faaet af disse Forhør, var, at Forstander Mortensen straffede strengt, ja, saa strengt, at intet Medlem i denne Sal vilde straffe et af sine Børn paa den Maade. Det kalder jeg et Udtryk, som ikke er til at misforstaa. Men jeg tilføjede, at man maatte huske paa, at det ikke var Englebørn, der var paa denne Anstalt, og at, saavidt jeg kunde se, vare de fleste Straffe, navnlig de strenge, anvendte for Tyveri og for Bortløben fra Anstalten. Og jeg sluttede med at sige, at naar man af disse Forhør ogsaa fik det Indtryk, at Forstander Mortensen alligevel havde en Evne til at vinde Børnene, skønnede jeg ikke, at jeg i alt Fald turde sige, at denne Mand var ukvalificeret til at beklæde den Stilling, han havde.

Der blev henstillet til mig af det ærede Medlem for Fredericia (Rasmussen), der ogsaa har beskæftiget sig meget med denne Sag, om vi ikke alle sammen vilde være med til at gøre Forholdene paa Flakkebjerg bedre, hvis vi kunde. Jo, det tror jeg, vi alle ville være med til. Jeg for mit Vedkommende vil ogsaa gerne være med til ikke alene at bidrage min lille Skærv til, at denne Anstalt bliver saa god som muligt, men ogsaa til, at alle den Slags Anstalter kunne blive saa gode som muligt, disse Anstalter, der skulde opdrage Ungdommen, navnlig de saakaldte vanartede Børn, hvis Opdragelse medfører saa store Vanskeligheder, som vi, der have gode Børn, ikke kende til. Det skal jeg, som sagt, ikke sige Nej til.

Naar der blev talt om, at Overværgeraadets Formand havde saa meget at bestille, at han ikke kunde overkomme dette Tilsyn, som han burde, tror jeg ikke, det er rigtigt at rette Bebrejdelser mod ham, thi er der en Mand i Danmark, der har ofret sig for et Tilsyn af denne Art eller overhovedet for at opbølge den Slags Anstalter og tage saadanne forvildede og vanartede Børn ved Haanden, er det vistnok Overværgeraadets Formand. Jeg tror, det er godt, at vi have faaet alle den Slags Anstalter henlagte under en saadan Mands Tilsyn, der har sat sit Liv ind paa den Slags Gerning. Vi have jo andre Medlemmer af Værgeraadet, der ere den Mand behjælpelige med Tilsynet og med at opbølge og støtte den Slags Foretagender. Jeg tror, vi kunne være glade ved, at vi fik Børneloven med de deri indeholdte og deraf følgende Bestemmelser. Dermed siger jeg ikke, at der ikke skulde være noget at rette, og at vi ikke ogsaa skulde være med til at rette de Skævheder, som vi kunne rette.

Saa har jeg et Par Ord at sige angaaende det Samraad, jeg saa kort nævnedes, der har været mellem Justitsministeren og Udvalget om Sognefoged- og Lægdmandsbestillingerne. Der var i Udvalget Stemning for, at Lægdmandsbestillingen skulde henlægges under Sognefogederne, og der har ogsaa været Stemning for et Statstilskud til Hjælp til Lønning til dem for deres Arbejde. Jeg hørte, det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) udtale sig imod, at der skulde være Nødvendighed eller overhovedet Betingelse for, at Staten gav et Tilskud til Lønningen af Sognefogederne. Det undrede mig meget, fordi det ærede Medlem jo indtager en Stilling som Retsbetjent, vel ikke nu, men i alt Fald tidligere, hvor han stod i nær Forbindelse med Sognefogederne. Derved har det ærede Medlem maaske faaet et Kendskab til disse Bestillinger, navnlig i Jylland, der ikke ganske svarer til det Kendskab, vi andre have til dem paa Øerne. Derom skal jeg ikke udtale mig. Men for øvrigt var det hele kun et Samraad, hvor Ministeren har hørt de forskellige Ytringer og Ønsker, der ere fremkomne i den Anledning. Det var kun af den Grund, jeg ganske kort drog det Spørgsmaal frem.

Ellers tror jeg ikke, jeg for Tiden har mere at udtale mig om ved denne Løjlighed. Klokkeren er jo lige ved 4, og saa ere vi jo vantede til at standse.